

Medens Organisterne paa Frederiksberg gør Tjeneste ved Begravelser paa de frederiksbergske Kirkegaarde, er Forholdet for Københavns Vedkommende, at Sogneorganisterne ikke gør Tjeneste ved Begravelser fra Kapellerne paa de store Kirkegaarde, Vestre Kirkegaard og Bispebjerg Kirkegaard. Ifølge en i 1892 mellem Københavns Begravelsesvæsen og Organisterne truffet Overenskomst fritoges disse for den besværlige Tjeneste paa den da ret afsides liggende Vestre Kirkegaard, dog saaledes at de oppebærer en Del af Betalingen for Orgelspillet, 2 Kr. for hver Forretning. Fra Dansk Organist- og Kantor-Samfund af 1905 har Udvalget modtaget en Skrivelse, hvori den nævnte Overenskomst betegnes som en midlertidig Overenskomst, hvis Forudsætninger forlængst er bristede, og hvori der udtales Ønske om, at Forholdet maa blive ordnet saaledes, at Sogneorganisterne fremtidig kommer til at udføre Organisthvervet ved Begravelser paa Vestre- og Bispebjerg Kirkegaard, hvilket Ønske siges at være almindeligt blandt de københavnske Organister. Naar den omhandlede Ordning i sin Tid blev truffet, skyldtes det den lange Afstand til den da nye Kirkegaard og de vanskelige Kommunikationsforhold. Nu, da der er gode Sporvognsforbindelser, saaledes at Betjeningen ved Begravelser ikke vil voldsomt uoverkommelige Vanskeligheder, og da den nuværende Ordning paafører dem et føleligt Tab, og de derhos finder det lidet holdbart og lidet stemmende med vor Tids Opfattelse af Embedspligten at modtage Betaling for et Hverv, de ikke udfører, finder Organisterne ingen Grund til at opretholde den hittidige Ordning, og de mener derhos, at det er deres Ret at komme til at udføre denne Gerning.

Udvalget vil dog ikke være i Stand til at tilraade, at man nu indfører en saadan Ordning for de nævnte Kirkegaardes Vedkommende. Udvalget finder det nu ikke nødvendigt at komme ind paa Spørgsmaalet om Organisternes Ret til at udføre Arbejdet paa Kirkegaarden; thi ganske bortset fra, om et saadant Krav med Rette kunde hævdes — hvad bestemt bestrides af Begravelsesvæsenet — kan man ikke finde det forsvarligt at indføre den Ordning, at Organistarbejdet paa Vestre Kirkegaard og Bispebjerg Kirkegaard skal udføres af 45 Organister. Paa de nævnte Kirkegaarde foregaar der daglig mange Begravelser umiddelbart efter hinanden, og hver Dag skulde saaledes en Række Organister afløse hinanden med $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$ Times Mellemrum for at spille Orglet i det samme Kapel, hvilket vilde være en urimelig Ordning. Dertil kommer, at en stor Del af Begravelserne foregaar om Søndagen, hvor Organisterne ofte af Tjenesten i Kirken vil være hindrede i at møde personlig, og Ordningen vil sikkert føre til et Vikarsystem i stor Stil, som er lidet ønskeligt. Langt bedre og efter Sagens Natur fornuftigere er den af Københavns Begravelsesvæsen ønskede Ordning, hvorefter dette ansætter særlige Organister paa Kirkegaarden, en Ordning, der ogsaa ønskes udstrakt til Assistents Kirkegaard og til de mindre Kirkegaarde, hvor Sogneorganisterne hidtil har spillet Orglet. I Virkeligheden er Spørgsmaalet da ogsaa set fra Organisternes Side et økonomisk. Det er naturligt, at Organisterne stiller Krav om gode Lønningsforhold, men den Maade at opnaa dette paa: at de kommer til at spille Orgel paa Vestre Kirkegaard og Bispebjerg Kirkegaard, forekommer Udvalget meget uheldig og besværlig, ja egentlig ikke forsvarlig. Arbejdet bør samles og ikke spredes. Al den Tid, der vilde medgaa ved de mange Organisters Ture til Kirkegaarden, vilde være spildt, og dette kan man paa ingen Maade tilraade. Dertil kommer, at den Ordning, man ønsker at foreslaa for Organisternes Tjeneste i Kirkerne, vil lægge dem Vanskeligheder i Vejen for at udføre Arbejdet paa Kirkegaardene, og samtidig vil det være muligt ved at give dem yderligere Arbejde ved Kirken at skaffe dem Erstatning for det Tab, de lider, eller rettere for den forventede forøgede Indtægt, de vilde kunne opnaa paa Kirkegaardene. Thi deri er Udvalget fuldtud enig, at der skal gives Erstatning til Organisterne. Man tænker sig imidlertid ikke bereg-